روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان بیهقی
کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰- فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشرگستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۹۹۸ | یک‌شنبه ۱۹ فروردین ۱۴۰۳ | ۲۷ رمضان ۱۴۴۵ | اذان ظهر: ۱۲:۰۶ |
غروب آفتاب: ۱۸:۳۱ | اذان مغرب: ۱۸:۵۰ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۲۳ | اذان صبح فردا: ۰۴:۱۴ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۴۱ |

دیده‌بان

خاطره کارگردان «نون.خ» از شهدای چابهار

بازیگر و کارگردان سینما و تلویزیون که این روزها «نون.خ۵» را روی آنتن سیما دارد، با ذکر خاطره‌ای از مرزبانان، یاد شهدای حادثه تروریستی چابهار را گرامی داشت.

سعید آقاخانی کارگردان، نویسنده و بازیگر در واکنش به حادثه تروریستی چابهار در استوری اینستاگرامش نوشت: درست دو ماه پیش در کنار همین عزیزان مرزبان و دریابان در چابهار مشغول کار بودیم، اغلب بومی و بلوچ، مردانی مهربان و از جان گذشته، یک روز داخل قرارگاه دریابانی ورود ما را ممنوع کردند، گفتیم هنوز کارمان تمام نشده، گفتند ما آماده‌باش هستیم و ما را به زور بیرون کردند و خودشان ماندند، نزدیک قرارگاه کارمان را شروع کردیم که آسمان از شلیک گلوله توپ سیاه شد، دستپاچه همه چیز را جمع کردیم و از آنجا رفتیم و آنها آنجا ماندند. روحشان شاد.

«پوست شیر» راهی جشنواره مسکو شد

سریال «پوست شیر» به کارگردانی جمشید محمودی در چهل و ششمین جشنواره فیلم مسکو حضور می‌یابد.

سریال «پوست شیر» به کارگردانی جمشید محمودی، نویسندگی رضا بهاروند و جمشید محمودی و تهیه‌کنندگی نوید محمودی در چهل و ششمین جشنواره فیلم مسکو حضور پیدا می‌کند. جشنواره مسکو دومین جشنواره قدیمی جهان است و به عنوان یکی از جشنواره‌های رتبه الف شناخته می‌شود. این رویداد ۱۹ تا ۲۶ آوریل برابر با ۳۱ فروردین تا ۷ اردیبهشت در مسکو برگزار خواهد شد. این جشنواره برای نخستین‌بار بخش غیررقابتی را برای معرفی و نمایش اپیزود اول سریال‌ها از سراسر جهان در نظر گرفته که در همین راستا سریال «پوست شیر» به این رویداد جهانی دعوت شده‌است. سریال «پوست شیر» بر اساس رأی کاربران سایت سینمایی «IMDB» توانسته نمره ۸/۴ را به دست بیاورد. این سریال در سه فصل هشت قسمتی اولین تجربه برادران محمودی در شبکه نمایش‌خانگی نیز است.

آغاز اکران سیار و دانشگاهی فیلم «آسمان غرب»

اکران دانشگاهی و سیار فیلم سینمایی «آسمان غرب» توسط پخش سیار بهمن سبز در سراسر کشور آغاز شد.

فیلم سینمایی «آسمان غرب» به نویسندگی و کارگردانی محمد عسگری و تهیه‌کنندگی حبیب والی‌نژاد که از ابتدای سال ۱۴۰۳ روی پرده سینماها رفت، با اتمام تعطیلات نوروزی اکران سیار و دانشگاهی خود را در سراسر کشور آغاز کرد.

فعالان فرهنگی و دانشگاهی جهت هماهنگی اکران گروهی و سیار این فیلم، می‌توانند با شماره ۹۱۰۷۱۲۵۳-۰۲۱ دفتر پخش سیار بهمن سبز تماس گیرند یا از طریق درگاه اینترنتی مشخص شده درخواست خود را ثبت کنند.

همچنین روز جمعه همزمان با برپایی روز قدس در سراسر کشور، غرفه معرفی و ثبت‌نام اکران فیلم «آسمان غرب» در بیش از ۱۰ شهر کشور برپا شد. تهران، اصفهان، خمینی‌شهر، گلپایگان، خور، بهارستان، طالخونچه، تیران، رامشه و برخوار از جمله این شهرها بودند. معرفی فیلم، فروش بلیت سینما به مخاطبان و برپایی چند سانس اکران سیار فیلم از جمله این اقدامات بودند. این فیلم سینمایی که نامزد شش سیمرغ و برنده سه سیمرغ بلورین از چهل‌ودومین جشنواره فیلم فجر است، روایتی قهرمان‌محور از حماسه‌آفرینی شهید علی‌اکبر شیرودی، خلبان هوانیروز ارتش و گروه همرزمانش را در روزهای نخست و غافلگیرانه شروع جنگ در غرب کشور برای جلوگیری از سقوط شهر سرپل ذهاب و نفوذ دشمن به خاک وطن به تصویر می‌کشد. «آسمان غرب» محصول بنیاد سینمایی فارابی و سازمان سینمایی سوره با مشارکت ارتش جمهوری اسلامی ایران است که اکران آن در سینماهای سراسر کشور ادامه دارد.

اخم ژاپنی‌ها به ستایشگر بمب اتم

شمار زیادی از علاقه‌مندان ژاپنی سینما تماشای فیلم اوپنهایمر را دشوار و یکطرفه و از زاویه دید امریکایی‌ها توصیف می‌کنند

کریستوفر نولان برخلاف بسیاری از فیلمسازان مطرح امریکایی که رد پای ضد جریان و سیستم امریکایی در آثارشان به چشم می‌خورد، طعم امریکایی بودن در آثارش هویداست و این موضوعی است که ژاپنی‌ها هم تا حدودی پس از تماشای فیلم اوپنهایمر آن را حس کرده‌اند.

«اوپنهایمر» به کارگردانی کریستوفر نولان و برنده اسکار بهترین فیلم و کارگردانی، هشت ماه پس از اکران در امریکا و اروپا به دلیل حساسیت موضوع بالاخره در ژاپن روی پرده سینماها رفت و بازخوردهایی انتقادآمیز از سوی تماشاگران به همراه داشت.

با وجود مشاجره‌های چند ماهه و نگرانی‌های عمیق از واکنش‌های منفی در خصوص نمایش فیلمی با موضوع سلاح اتمی در تنها کشوری که قربانی بمب اتمی بوده‌است، «اوپنهایمر» با نصب علائم هشداردهنده مبنی بر آزارنده‌بودن در ورودی برخی سینماها، بالاخره در ژاپن اکران شد.

ژاپن با اینکه یکی از گیشه‌های اصلی در آسیا به شمار می‌آید، ولی تاکنون از برنامه پخش جهانی این فیلم کنار گذاشته شده‌بود، اما بریترزاند، پخش‌کننده محلی یونیورسال، اواخر سال گذشته اعلام کرد که پس از ماه‌ها گفت‌وگو، «اوپنهایمر» مجوز اکران در این کشور را گرفته‌است.

■ تلاش رسانه‌های غربی برای کمرنگ جلوه دادن ماجرا

البته برخی رسانه‌های غربی می‌کوشند مخالفت جامعه ژاپن با اکران اوپنهایمر در این کشور را کمرنگ نشان دهند. گاردین یکی از این نشریات است که می‌نویسد: نظرات تماشاگران پس از اکران از سویی انتقادی و از سویی دیگر توأم با تحسین بود. این نشریه سخنان پروفسور ماسائو توماناگا، بازمانده حمله اتمی، را برجسته کرده‌است: «اوپنهایمر فیلمی ضدهسته‌ای است. فکر می‌کنم فقدان تصاویر بازماندگان بمب اتمی از نقاط ضعف فیلم باشد، اما در واقع، جملات اوپنهایمر در بسیاری از صحنه‌ها، هراس او از واقعیت حملات اتمی را نشان داد و این برای من کافی بود.» ایندیپندنت هم سعی کرده همان خط خبری را پیش بگیرد و در این‌باره می‌نویسد:

داستان فیلم درباره زندگی جی. رابرت اوپنهایمر فیزیکدان نظری امریکایی است که به عنوان «پدر بمب اتمی» شناخته شده‌است و کیلین مورفی نقش وی را در فیلم بازی می‌کند

«هیروشیما و ناکازاکی قطعاً قربانی هستند، ولی گمان می‌کنم اگر چه مخترع این سلاح جزو مقصران است ولی او هم قربانی جنگ است.»

با این حال همین نشریه به این نکته اذعان دارد که یکی از هواداران بزرگ آثار نولان در اولین روز اکران به سینمایی در یک کیلومتری شهر قربانی بمب اتمی رفت و پس از تماشای فیلم گفت: «مطمئن نیستم فیلمی باشد که ژاپنی‌ها برای دیدنش سر و دست بشکنند.»

■ ستایش از بمب اتم

اما حقیقت ماجرا این است که شمار زیادی از تماشاگران ژاپنی تماشای فیلم را دشوار و یکطرفه و از زاویه دید امریکایی‌ها توصیف کردند. یک تماشاگر به رویترز گفت که فیلم، بمب اتم را به‌گونه‌ای «ستایش‌آمیز» توصیف می‌کند و به عنوان فردی که ریشه در هیروشیما دارد، تماشای فیلم برایش مشکل بوده است.

تماشاگری دیگر گفت که صحنه‌های جشن برای اختراع و آزمایش بمب اتم حس «نفرت‌انگیزی» برای او به همراه داشته‌است.

یک دانشجوی ژاپنی به بی‌بی‌سی می‌گوید که فیلم اوپنهایمر از نقطه‌نظر امریکایی‌ها به این موضوع نگاه می‌کند و بر این باور است که استفاده از بمب اتمی جان انسان‌ها را نجات می‌دهد. یکی از بازماندگان بمباران اتمی ناکازاکی که پنج عضو خانواده‌اش را از دست داده به ژاپن تایمز گفت: «دوست دارم مردم هر چه بیشتر فیلم را ببینند. وارد دورانی شده‌ایم که مردم آگاه نیستند و اینکه این تسلیحات تا چه میزان می‌تواند روی زندگی‌شان اثر بگذارد.»

شهردار سابق هیروشیما نیز در گفت‌وگو با رسانه‌ها گفت: «از نقطه‌نظر هیروشیما، وحشت سلاح اتمی به‌درستی ترسیم نشده‌است. فیلم به‌گونه‌ای ساخته شده که به این نتیجه ختم شود بمب اتم برای نجات جان امریکایی‌ها استفاده شده‌است.» با تمامی این اوصاف، «اوپنهایمر» در اولین هفته اکران در ژاپن حدود ۲/۵ میلیون دلار فروخت و گیشه جهانی‌اش از ۹۶۵ میلیون دلار عبور کرد.

■ طعم امریکایی آثار نولان

بنابر این گزارش، اگر چهره‌هایی چون فرانسیس فورد کاپولا با فیلم «پدرخوانده» زیر پوست سیاست در امریکا را نقد کرد یا مارتین اسکورسیزی با آثاری چون «راننده تاکسی» در دهه ۷۰ و فیلم «دسته نیویورکی‌ها»، «مرد ایرلندی» و «گرگ وال استریت» همین رویه را پیش گرفت و در دهه ۸۰ و ۹۰ میلادی فیلمسازان بزرگ امریکایی چون استنلی کوبریک آثاری منتقدانه در مذمت جنگ ویتنام می‌ساختند و این نوع نگاه انتقادی کم یا زیاد در نگاه اغلب فیلمسازان بزرگ هویدا بوده و هست، اما کریستوفر نولان را می‌توان در دسته فیلمسازانی دانست که نه‌تنها دغدغه‌هایی از این دست در آثارش به چشم نمی‌خورد، بلکه برخی آثار او بو و طعم ستایش از سیاست‌های امریکایی یا دست‌کم شائبه این مسئله را به همراه دارد.

اوپنهایمر یک فیلم دلهره‌آور زندگینامه‌ای حماسی به نویسندگی و کارگردانی کریستوفر نولان است که در سال ۲۰۲۳ اکران شد. نولان فیلمنامه این فیلم را بر اساس کتاب پرومته امریکایی، پیروزی و تراژدی جی رابرت اوپنهایمر به رشته تحریر درآورده است. داستان فیلم درباره زندگی جی. رابرت اوپنهایمر، فیزیکدان نظری امریکایی است که به عنوان «پدر بمب اتمی» شناخته شده‌است و کیلین مورفی نقش وی را در فیلم بازی می‌کند.

■ امریکایی که درباره بمب فیلم می‌سازد

از جنگ جهانی دوم که امریکا از بمب اتم استفاده کرد تا به امروز همواره هراس از تکرار چنین رفتاری وجود دارد و به رغم نگرانی‌های بین‌المللی، روز به روز بر شمار کلاهک‌های اتمی افزوده می‌شود. امریکا با حدود ۵ هزار و ۵۵۰ سلاح هسته‌ای پس از روسیه در جایگاه دوم قرار دارد.

تا امروز، ایالات متحده تنها کشوری است که از سلاح اتمی در جنگ استفاده کرده‌است. روز ۶ آگوست ۱۹۴۵ یک بمب اورانیومی به نام «پسر کوچک» (Boy Little) در هیروشیمای ژاپن فرود آمد که طبق برآوردها، ۱۴۰ هزار کشته بر جا گذاشت. این کشور بمب دوم به نام «مرد چاق» (Man Fat) را سه روز بعد در ناکازاکی انداخت که ۷۴ هزار کشته دیگر در پی داشت.

بسیاری از سیاستمداران امریکایی هشدار داده‌اند، دولت جو بایدن، با اقدامات خود در اوکراین، مردم ایالات متحده و کل جهان را برای شروع یک جنگ هسته‌ای تحت فشار قرار داده است.

حکمت

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم:

حق علی بر این امت همچون حق پدر است بر فرزندش.

بحار الانوار: ج ۳۶، ص ۵

نما | حسین کشتکار

دیدگاه

فرهنگ چقدر برای صداوسیما مهم است؟

■ مصطفی شاه‌کرمی

برخی برنامه‌های مناسبتی گفت‌وگومحور نوروز و ماه مبارک رمضان که از تلویزیون پخش می‌شوند، ساختاری مشابه دارند و زیربنا در همه آنها یکی است و فقط روبنا و ظاهر کار تغییر می‌کند.

ساختار و شاکله اغلب برنامه‌های مناسبتی تلویزیون شبیه به یکدیگر است و بخش‌های مجزای مشابه را هم در این برنامه‌ها می‌توان مشاهده کرد. این قاعده درباره برنامه‌های مناسبتی نوروز و ماه مبارک رمضان مصداق دارد و ویژه‌برنامه‌های نوروزی و رمضانی شبکه‌های مختلف تلویزیون هرچند در ظاهر تفاوت‌هایی با هم دارند، اما در شکل و ساختار از شباهت‌های بارز و انکارناپذیری برخوردارند.

از بخش‌های ثابت برنامه‌های مناسبتی نوروزی و رمضانی ۱۴۰۳ دعوت از شخصیت‌ها و چهره‌های فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی و حتی سیاسی و در یک کلام چهره‌های مشهور برای حضور در برنامه به عنوان میهمان است. حضور این ستاره‌ها و مشاهیر در برنامه‌های مناسبتی باعث خرسندی طرفدارانشان می‌شود و بالطبع جذب هرچه بیشتر مخاطب را در پی خواهد داشت. اصولاً اگر بخش گفت‌وگو با میهمانان جذاب‌ترین بخش یک برنامه مناسبتی نباشد، دست‌کم یکی از جذاب‌ترین‌هاست، به‌ویژه اگر آن میهمان چهره‌ای محبوب هم باشد.

بر این اساس، شبکه‌های تلویزیونی تلاش می‌کنند گلچینی از ستاره‌ها و افراد معروف را برای حضور در برنامه‌های مناسبتی‌شان فرا بخوانند و از آنها دعوت به‌عمل آورند و به این ترتیب، حضور ستاره‌های ورزشی و چهره‌های هنری و حتی فعالان اجتماعی در این برنامه‌ها شکل می‌گیرد که عموماً نیز با استقبال بینندگان مواجه می‌شود. از موضوعات و حواشی که در چند سال اخیر به واسطه حضور چهره‌های مشهور در ویژه‌برنامه‌های مناسبتی تلویزیون شکل گرفته و با مناسبتی‌های نوروزی و رمضانی ۱۴۰۳ ادامه پیدا کرده، دعوت از مشاهیر و معاریف فضای مجازی است که حساسیت‌زا شده و واکنش‌هایی را برانگیخته است.

البته همه این حساسیت‌ها لزوماً بدون مبنا و قرینه نبوده و نیست، چه اینکه نمونه‌های حاشیه‌آفرینی مثل حضور و شوخی خارج از عرف حسن ریوندی روی آنتن یکی از شبکه‌های سیما نه‌تنها با واکنش منتقدان که حتی کانون مجریان رسانه‌های دیداری هم مواجه شد که با صدور بیانیه‌ای نسبت به اظهارات خارج از عرف این شومن واکنش نشان دادند.

■ سلبریتی‌زدایی از شعار تا عمل

از نکاتی که در مورد عملکرد مدیران فعلی سازمان صداوسیما دهان به دهان می‌چرخد، انتقاداتی است که آنها در دوران مسئولیت مدیران قبلی صداوسیما تکرار می‌کردند. یکی از این موارد، بحث سلبریتی‌محوری بود که ظاهراً همچنان ادامه دارد! به نظر می‌رسد توجه به بحث فرهنگ برای مدیران فعلی در انتهای لیست اولویت‌هایشان قرار دارد و انگار آنچه محلی از اعراب ندارد، همین مسئله راهبردی است.

منتقدان این مسئله بر این باورند که دعوت از برخی افرادی که به واسطه فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی برآمده از آن به اسم و رسمی رسیده‌اند و شهرت یافته‌اند در شأن برنامه‌های سازمان صداوسیما نیست و کارکرد و خروجی چندانی ندارد. به اعتقاد این منتقدان، حضور این چهره‌های دنیای مجازی ارزش افزوده‌ای برای یک برنامه تلویزیونی و مخاطبانش نمی‌آورد و فقط باعث شهرت کاذب هرچه بیشتر این افراد می‌شود. این انتقادات شاید از غفلت و نادیده گرفتن اهمیت فضای مجازی در شهرت بخشیدن و چهره‌سازی از افراد در دنیای امروز نشئت بگیرد، ضمن اینکه در این رابطه فضاهای شهرت‌آفرین متنوع دیگری مثل فضای شبکه نمایش خانگی را نباید از نظر دور داشت. به واقع سال‌هاست که تلویزیون تنها مسیر مشهور شدن نیست.

حضور و تأثیر فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی در زندگی تک‌تک افراد جامعه غیرقابل انکار است و بسیاری از مناسبت‌های فردی و اجتماعی انسان‌ها در این فضا شکل می‌گیرد و دنبال می‌شود. چه موافق فضای مجازی باشیم و چه نباشیم، باید بپذیریم که این فضا و رسانه‌های برخاسته از آن نقش بی‌نظیری در جهان امروز ایفا می‌کنند و تصور زندگی بدون شبکه‌های اجتماعی برای بسیاری ممکن نیست. در اینجا می‌توان و باید این پرسش را مطرح کرد که وقتی فضای مجازی چنین نفوذ و تأثیری در زندگی انسان امروزی دارد، دعوت از چهره‌های شاخص و مطرح این فضا برای حضور در یک برنامه تلویزیونی چه ایرادی دارد؟!

■ معیارهای دعوت از میهمانان

واضح است که افرادی از فضای مجازی برای دعوت به تلویزیون و حضور در یک برنامه صلاحیت دارند که واجد شرایط لازم باشند و از شاخصه‌های اخلاقی و استانداردهای اجتماعی برخوردار باشند. طبعاً این ملاحظات هم از سوی برنامه‌سازان، مدیران و ناظران شبکه‌های تلویزیونی رعایت می‌شود و نکته‌سنجی‌های دقیق و سختگیری‌های مکفی در این زمینه صورت می‌گیرد.

فراموش نکنیم که برخی از چهره‌های مطرح فضای مجازی به لحاظ محبوبیت و شهرت، گوی سبقت را از هنرمندان و ورزشکاران ربوده‌اند و تعداد چندمیلیونی دنبال‌کننده‌هایشان مؤید این ادعاست. از سوی دیگر، برخی از مشاهیر فضای مجازی در قامت یک کنشگر اجتماعی و فعال فرهنگی بانی خدمات و فعالیت‌هایی در جهت ارتقای سطح زندگی مردم ظاهر شده‌اند.

به عبارت بهتر و از یک دیدگاه جامع‌تر، حضور و فعالیت در فضای مجازی به خودی خود نمی‌تواند امری مذموم باشد و نباید نارسایی‌ها و مشکلات این فضا را به همه فعالان و چهره‌هایش تعمیم داد. چه بسا افرادی که از طریق فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی به شهرت رسیده‌اند و اتفاقاً مسبب اتفاقات خوب و سازنده شده‌اند. از سوی دیگر، تنوع‌بخشی به فرآیند دعوت از میهمانان برای حضور در برنامه‌های تلویزیونی، علاوه بر آنکه این برنامه‌ها را از آسیب تکرار و کلیشه می‌رهاند و دورنگه می‌دارد، می‌تواند باعث جذابیت کلیت کار برای مخاطب باشد. به‌طور قطع، قرار نیست همیشه چهره‌ها و شخصیت‌های ثابتی به ویژه‌برنامه‌های مناسبتی تلویزیون دعوت شوند که در این صورت، یکنواختی برنامه و ملال مخاطب را به دنبال خواهد داشت. حضور چهره‌های جدید، حرف‌های نو و ناگفته را با خود به ارمغان می‌آورد و گفته‌ها و داده‌های جذاب، مخاطب را پای تلویزیون می‌نشاند و با برنامه همراه می‌کند.

فراموش نکنیم رسانه‌های مجازی در سال‌های اخیر رقابتی تنگاتنگ با رسانه‌های رسمی و سنتی داشته‌اند و در بسیاری از موارد از آنها پیشی گرفته‌اند. رسانه‌های برآمده از فضای مجازی در حوزه‌های مختلف خبری، سیاسی، فرهنگی، ورزشی، اقتصادی و اجتماعی ارتباطی همه‌جانبه با مردم دارند و به شکل یک مرجع و منبع خبری و اطلاعاتی برای همه افراد جامعه درآمده‌اند. فعالان و مشاهیر این حوزه هم به چهره‌های شناخته شده برای مردم تبدیل شده‌اند و برخی از آنها از محبوبیت و مقبولیت درخور توجهی هم برخوردار هستند. فضای مجازی به‌رغم نواقصش از مزایا و ظرفیت‌هایی برخوردار است که برنامه‌سازان تلویزیون می‌توانند از این قابلیت بهره بگیرند و بر جذابیت تولیدات خود بیفزایند. اصولاً اگر تعامل رسانه‌ای را قبول داشته باشیم، می‌توانیم دعوت از چهره‌های مشهور فضای مجازی را برای حضور در برنامه‌های تلویزیونی همسو با همین تعامل و همکاری دوسویه ارزیابی کنیم.

سینما

دفاع بازیگران هالیوود از سخنرانی کارگردان انگلیسی در مورد فلسطین

بیش از ۱۵۰ سینماگر یهودی هالیوود از جمله «خواکین فینیکس» بازیگر برنده اسکار فیلم «جوکر» حمایت خود را از صحبت‌های «جاناتان گلیزر» در مراسم اسکار در تقبیح رژیم صهیونیستی اعلام کردند.

به گزارش «جوان»، امضاکنندگان این نامه سرگشاده نوشتند: «از اینکه می‌بینند برخی از همکاران ما در صنعت سینما، اظهارات جاناتان گلیزر را نادرست توصیف می‌کنند و آن را محکوم می‌کنند، احساس نگرانی می‌کنند». «جاناتان گلیزر» فیلمساز انگلیسی که امسال با فیلم «منطقه مورد علاقه» موفق به کسب اسکار بهترین فیلم بین‌المللی شد، در سخنرانی خود پس از کسب جایزه اسکار ۲۰۲۴ در حمایت از مردم فلسطین صحبت کرده‌بود. در این نامه آمده است: «حملات آنها به گلیزر، حواس‌پرتی خطرناکی از کارزار نظامی فزاینده اسرائیل است که تاکنون بیش از ۳۲ هزار فلسطینی را در غزه کشته و صدها هزار نفر را در آستانه قحطی قرار داده‌است. ما برای همه کسانی که طی چندین دهه در سرزمین‌های اشغالی جان خود را از دست داده‌اند، غمگین هستیم».

«پیوتر سیوینسکی» مدیر یادبود آشویتس در بیانیه‌ای گفته‌بود: «جاناتان گلیزر در سخنرانی خود برای دریافت جایزه اسکار، یک هشدار اخلاقی جهانی علیه غیرانسان‌سازی صادر کرد. هدف او تنزل به سطح گفتمان سیاسی نبود. منتقدانی که انتظار یک موضع سیاسی روشن یا فیلمی صرفاً درباره نسل‌کشی را داشتند، عمق پیام او را درک نکردند». «کن لوچ»، کارگردان کهنه‌کار بریتانیایی نیز اخیراً در حمایت از گلیزر سخنان او را «بسیار شجاعانه» خواند و گفت: «مطمئن هستم که او پیامدهای احتمالی صحبت‌هایش را درک کرده‌است، که این موضع بر شجاعت او می‌افزاید، بنابراین من برای او و کارش احترام زیادی قائل هستم». نویسندگان نامه در حمایتی جدید از «جاناتان گلیزر» کشتار غیرنظامیان فلسطینی را محکوم کرده‌اند و همچنین خواستار آتش‌بس دائمی، بازگشت امن گروگان‌ها و ارسال فوری کمک‌ها به غزه شدند.

نشر

به همت سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

«فلسطین؛ سرزمین غصب شده» منتشر شد

مجموعه چهارم از ویژه‌نامه سندنگار با عنوان «فلسطین؛ سرزمین غصب شده» شامل یک مقدمه تاریخی، سه مصاحبه تخصصی و ۴۵ عنوان سند در قالب ۷۵ برگ سند، به منظور پاسداشت مقاومت مظلومانه و مقتدرانه ملت فلسطین منتشر شد.

به گزارش جوان از روابط عمومی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، مجموعه چهارم از ویژه‌نامه سندنگار با عنوان «فلسطین؛ سرزمین غصب شده» که برای نخستین بار منتشر می‌شوند روایتگر اقدامات گوناگون یهودیان صهیونیست از جمله تشویق یهودیان به مهاجرت به فلسطین و غصب آن سرزمین است. این اسناد به مناسبت روز جهانی قدس و پاسداشت مقاومت مظلومانه و مقتدرانه ملت فلسطین به همت سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران منتشر شد.

این مجموعه دربرگیرنده آن دسته از اسناد مکتوب و تصویری آرشیو ملی ایران درباره مهاجرت برخی یهودیان به فلسطین است که به همت معاونت اسناد ملی این سازمان، تدوین و تنظیم شده و توسط انتشارات معاونت پژوهش و منابع دیجیتال منتشر شده است.

مجموعه اسنادی «فلسطین؛ سرزمین غصب شده» شامل یک مقدمه تاریخی، سه مصاحبه تخصصی و ۴۵ عنوان سند در قالب ۷۵ برگ سند است. این اسناد که برای نخستین بار منتشر شده و در مخازن آرشیو ملی ایران حفاظت و نگهداری می‌شود، روایتگر اقدامات گوناگون یهودیان صهیونیست از جمله برخی فعالیت‌های تبلیغی آنها برای تشویق سایر یهودیان به مهاجرت به فلسطین و غصب آن سرزمین است.

به دلیل اهمیت حرکت‌های آغازین تشکیل رژیم صهیونیستی و نحوه پیشبرد سیاست غاصبانه صهیونیسم، دوره تاریخی منتخب در این روایت از سال ۱۳۰۰ تا ۱۳۴۱ شمسی است تا به نیکی بتوان رویکرد، ریشه‌ها و عمق سیاست‌های غاصبانه این گروه را در سطح منطقه نشان داد. همچنین با سه نفر از صاحب‌نظران در زمینه مطالعات فلسطین، حجت‌الاسلام‌والمسلمین مصطفی پورمحمدی، مجید صفاتاج و محمدتقی تقی‌پور مصاحبه‌هایی صورت گرفته تا بخشی از ابعاد این حرکت غاصبانه و بناحق را برای پژوهشگران و علاقه‌مندان تبیین کند. امید که این آگاهی‌بخشی مستند، گامی کوچک در تبیین اشغالگری رژیم صهیونیستی، بیان مظلومیت ساکنان مظلوم غزه و یادآوری مسئله اول جهان اسلام به روایت اسناد باشد.

حضرت امام خمینی(ره)، بنیانگذار و رهبر کبیر انقلاب اسلامی، سال ۱۳۵۸ (رمضان ۱۳۹۹ قمری) آخرین جمعه ماه مبارک رمضان را به عنوان روز جهانی قدس نامگذاری کردند تا مرحله جدیدی در همبستگی با مسئله فلسطین و مبارزه ملت فلسطین در سایه بیداری ملت‌های مسلمان و آزادیخواه در منطقه و جهان در برابر صهیونیست‌ها و استکبار جهانی آغاز شود.